

‘रातको समयमा अरु सवारी साधन
लाई बाधा हुने गरी High लाइटको
प्रयोग नगर्नुहोस् ।’

प्रदेश सरकार
गृह मन्त्रालय
राप्ती उपत्यका (देउखुरी), दाङ, नेपाल

वर्ष ३६ अंक ६५ बुटवल २०८० फागुन १७, गते बिहीबार नेपाल संवत् ११४४ Thursday Feb. 29, 2024

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

चराविद् भन्तुः तिनाउ, जगदिशपुरजस्ता क्षेत्रमा मानवीय गतिविधि उल्लेख्य बढेको छ । यसले पन्थीको वासस्थानलाई ठलो असर पगेको छ ।

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

हिउँदे याममा गरिने जलपन्थीको गणनाको काम ८० प्रतिशत सकिएको छ । पाल्पा-रूपन्देहीको तिनाउसहित देशका १५ वटा नदी प्रणालीमा सुरु भएको थियो । हालसम्मको प्रारम्भिक नतिजाले विगतको तुलनामा घट्ने संकेत देखिएको पन्थीविद्हरू बताउँछन् ।

देशभरका ताल, तलैया, नदी, नाला, सिमसार क्षेत्रमा पाइने चराको गणनाको काम भण्डै ८० प्रतिशत सकिएको हो । देशभरका ३०० पन्थीविद् तथा चरा अवलोकनकर्ता पन्थी गणनामा खटिएका छन् ।

गणकी विस्तृत रिपोर्ट आज
केही साता लामे चरा गणनाका राष्ट्रिय
संयोजक चारविट्ट डा. हेमसागर बरालले
संगे। हिमाली प्रकृति संस्थाको अगुवाइमा
चलिरहेको ३०औँ जलपन्डी गणनामा
विभिन्न जिल्लामा रहेका चराको क्षेत्रमा
काम गर्ने संस्थाले समन्वय गरिरहेका छन्।
जलपन्डी गणनामा खासरी पानीमा आश्रित
हौंसका प्रजाति, बकुल्लाका प्रजाति,
गडका प्रजाति, हुट्टियाउँलागायत चरा
गणना गरिन्छ। वर्ष गर्व जगदिशपुरमा १०
हजार मात्र चरा देखिएका थिए। जबकि,
नेपालकै चराको राम्रो बासस्थान मानिने
यो तालमा पाँच वर्षअघि २३ हजार
चरा गणना गरिएको थियो। अहिलेको
गणनाबाट जलपन्डीको अवस्था खस्दै
गएको देखिनसक्ने बराल बताउँछन्। उनी
भन्छन्-तिनाउ, जगदिशपुरजस्ता क्षेत्रमा
मानवीय गतिविधि उत्प्लेख बढेको छ।
पन्थले पन्डीको वासस्थानलाई ढुलो बना

पुगेको छ ।’

उत्तरी गोलार्द्धका रूस, मंगोलिया, कजाकस्तान, किर्गिस्तान तथा चीनको उत्तरी भेगमा हिउँ पर्ने भएकाले त्यो क्षेत्रमा बस्ने चरा आहारा र गर्मी खोज्दै आउनेका छन् । हिँउदमा नेपाल लगायतका देशमा आउने अधिककैशो चरा प्रजाति हाँस, सुरिचोपुच्छे हाँस, जसमा कैलाश टाउको हाँस, मुसुरोपुच्छे हाँस, मालक हाँस, खोया हाँस, नाडुन हाँसलगायत छन् जलपन्छी भित्रसिमिसेमा खेतबारीमा आहार खाएर पानीमै

ब्रह्म आउने हुँदा गणना पनि तुलनात्मक रूपले सहज हुन्छ । गणना गरी दूविक्रमको प्रयोग गरी एउटै चार हुँदा एउटै षट्क गणना नगुने निश्चित गरिन्छ । चार गती अभियान तिनौटासहिततर्फ मानो, पछिमा राती, कोशी, वामपती, दानोहरा, करी, राप्ती, नारायणी, खगेरी, हुब्रे, तेतेरा, विजयपुर, पछिमा राती, कर्णालीको पछिमा रा महाकाली गरी १५ वटा नदी प्रणालीलाई सम्बलन्धित गराइएको छ । पामसर क्षेत्रमा पछिमा रा क्षेत्रको छ । रा बाँकी छ । जग्दाशपदोदेखि पछिमा रा अन्य सबै सीमापार क्षेत्रमा गणना सँगिएको छ ।

छ ।'- बरालले भने । रारा ताल महत्त्वपूर्ण पन्थी क्षेत्र भए पनि हिँड जम्का कारण गणना हुन नसकेको बरालले बताए । गणनाको प्रारम्भिक नतिजा हेर्दा समग्रमा चराहरूको संख्या घट्दो क्रममा देखिएको उनले बताए । 'चितवन क्षेत्रमा चराको संख्या लगभग उस्तै देखिन्छ । अरू सबै क्षेत्रमा घटेको वा बढेको हुनसक्छ', बराल भन्छन्-'जगदीशपुरमा पढेको आशांका छ ।'

» बाँकी २ पेजमा

बैंकदर एक अंकमा भर्छः अर्थमन्त्री

परासी । नेपाल सरकारका संघीय अर्थमन्त्री डा.प्रकाशशरण महतले नेपालको अर्थतन्त्र सुधारका लागि उम्मुख रहेको बताएका छन् । नवलपरासी उद्योग वाणिज्य संघको आयोजनामा पश्चिम नवलपरासीको सदरमुकाम परासीमा छैटौँ नवलपरासी औद्योगिक व्यापार मेलाको उद्घाटन गर्दै अर्थमन्त्री महतले अर्थतन्त्र सुधारको बाटोमा अघि बढिरहेको बताएका हुन् । उनले भने- 'व्याजदर पनि घट्दै गरेको छ । हाहाहारीमा पुगेको अर्थतन्त्र समायोजित एकल विन्दुमा फर्छ ।' अर्थतन्त्र सुधार पनि सरकारको लागि परहेको बताउँदै अर्थमन्त्री महतले विचार पुऱ्याए लगानी गरी आह्वान गरेका छन् । अर्थमन्त्री महतले अहिले राख्न पनि दश प्रोत्साहित बढेको उल्लेख गरेका छन् । उनले भने -सरकारको तर्फबाट मा आह्वान पनि चाहन्छु, अर्थात् आत्मविश्वास बढाऔँ, अर्थतन्त्र अघि बढ्छ, अरको देखासिकी भन्दा पनि विचार पुऱ्याए लगानी गरौँ, त्यो राम्रै उत्पन्न । र योजनागरी बढ्छ, राख्न पनि बढ्छ । भण्डार बढेपछि राख्नेको पनि लगानी गर्ने क्षमता बढ्छ ।'

अर्थमन्त्रीहतले पश्चिम नवलपरासीकै त्रूलो
महेशपुर भन्सारमा एक्जिम कोड, क्वारेन्टाइन लगायतका
पूर्वाधारको लागि पहल गर्ने आश्वासन दिए। महेशपुरदेखि
परासी हुँदै सुनवलको चार लेन सडक विस्तारमा भइरहेको
ढिलासुस्ती समाधान गर्ने, ओभरलेन रहेको रामग्राम

सूक्ष्मको उचित विकास गरी विश्वमाभूत चिनाउन पहल गर्ने समिते अर्थमन्त्री महतको बताए । कार्यक्रममा नवलपरासी उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष ओमप्रकाश अग्रहारीले जिल्लाको आर्थिक विकासमा देखिएका समस्याहरू समाधान गर्न अर्थमन्त्री महतको ध्यानकर्षण गराएका थिए । अध्यक्ष अग्रहारीले मेशपुर भन्सारमा एन्किम कोण्ड, क्वारेन्टाइन नहुँदा आयतमा समस्या भोग्नुपरेको, मेशपुरदेखि परासीसम्मको औद्योगिक करिडोर सडक निर्माण यथाशिघ्र निर्माण गर्नुपर्ने, विगतमा तलतलाका कारण परासायी बनेको उद्योग व्यवसाय क्षेत्रलाई राहत घोषणा गर्नुपर्ने, व्याजदर एकल विन्दुमा भर्नुपर्ने तथा राम्रामा रूप्, पेट्रोलपटुलनका क्षेत्रको उचित विकासमा जोड दिने आग्रह गरेका थिए ।

कार्यक्रममा पूर्व गृहराज्यमन्त्री देवेन्द्रराज कँडेल, लुम्बिनी प्रदेशसभा सदस्य बैजनाथ जयसवाल, नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका केन्द्रीय सदस्य केशवप्रसाद भण्डारी, जनता समाजवादी पार्टीका जिल्ला अध्यक्ष धरेन्द्र यादव, नेपाल पत्रकार महासंघका जिल्ला सचिव राजकुमार श्रेष्ठ, नवलपरासी उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष गिरीराज पाण्डेलागाथले मेलाले को सफलताको शुभकामना व्यक्त गरेकाे नवलपरासी उद्योग वाणिज्य संघकाे महासचिव तारा आचार्यले जानकारी दिइन ।

कालीगण्डकी-तिनाउ डाइभर्सन खारेज गर्न माग

बुटवल । कालीगण्डकी-तिनाउ डाइभर्सन बहुउद्देशीय परियोजना खारेजीको माग दिँदै नेपाल एमालेका सांसद सुषीरकुमार पौडेलले गण्डकी प्रदेशसभा सचिवालयमा संकल्प प्रस्ताव दर्ता गराएका छन् । गण्डकी प्रदेश सरकार र स्थानीय तहसँग समन्वय नगरी संघीय सरकारले एकतर्फी रूपमा सुरु गर्न लागेको परियोजना खारेजीका लागि दबाव दिँदै प्रदेशसभाबाट संकल्प प्रस्ताव पारित गराउने उद्देश्य रहेको प्याङ्गजाका एमाले सांसद पौडेलले बताए ।

गण्डकी प्रदेशको स्याङ्जा र लुम्बिनी प्रदेशको पाल्पा जिल्लाको सिमाना राम्दी पुलभन्दा २.२ किलोमिटर तल रम्भा गाउँपालिका पीपलछाँडामा बन्ध बनाउने योजना छ। त्यहाँबाट २७ किलोमिटर लामो सुनझफर्त पाल्पाको तिनानु गाउँपालिका-१ को भूभागमा भरेर १३२.९ मेगावाट बिजुली निकाल्ने र रुपन्देही र कर्णालिससुका ६३ हजार हेक्टरमा सिँचाई सुविधा पुर्याउने संघीय सरकारो योजना छ।

‘खेतीयोग्य जमिन सिंचाइको अभावमा खण्डहर हुने, पानीका स्रोत सुक्दै जाने, नदी स्रोतमा आश्रित जनताहरूको आयआर्जनको बाटो बन्द हुने तथा पवित्र धार्मिक स्थल देवघाटधामको धार्मिक तथा पुरातात्विक महत्त्व ह्रास हुनेजस्ता खराब खर्ग १-१ एमाले सांसद पौडेलले भने । यो परियोजना कार्लगण्डकी किनार आसपासका कालिगन्दीको हितमा नरहेको र वातावरणीय, धार्मिक र सांस्कृतिक रूपमा पनि उचित नरहेको खारेजीका लागि सकयल प्रस्ताव दर्ता गराएको सांसद पौडेलको भनाइ छ ।

कालगण्डकी डाइभर्सन
परियोजना गण्डकी प्रदेशको

अधिकार क्षेत्र नभए पनि खारेजीका लागि संघलाई दबाब दिन खोजिएको उन्ले बताए । नेकपा एमालेका उपाध्यक्ष तथा पूर्वमन्त्री विष्णु पौडेल काङ्ग्रेसका अध्यक्षसँग योजना अघि बढाउनुपनि पक्षमा छन् । ०६५ सालमा पुष्पकमल दोशले प्रचण्ड नेताहरूको सरकारमा जलन्तरी मन्त्री हुँदा एमाले नेता पौडेलले कात्लीगण्डकी डाइभर्सन जलप्रपात अगाडि बढाएका थिए ।

२०६८ असारमा यो परियोजनाको पूर्वसम्भाव्यता अध्ययन प्रतिवेदन तयार भएको थियो । प्रतिवेदन अनुसार सिँचाइका लागि कुल १८ अर्ब ४८ करोड, १८ लाख २२ हजार र जलविद्युत आयोजनातर्फ २१ अर्ब, ६२ करोड, ३० लाख लागत लाग्ने

अनुमान गरिएको छ ।

२०७०/०७१ साल तथा सरकारको नीति तथा कार्यक्रम
र बजेटका कालाण्डकी-तीनाउ डाइभर्सनको योजना समेटिंदै
आएको छ। त्यस्तै दोभानबाट बुटवलको बेलबाससम्म थप
लिफ्टीमिएर सुरक्षासहित पानी भर्ने र त्यहाँ २६ मेगावाट बिजुली
निकाल्ने पनि योजना छ। त्यहाँ भारिने पानीबाट सन्देही
कापिचलसम्म १ लाख हेक्टर जमीन सिंचाइ पनि योजना छ।
यसका लागि १ खर्ब ८० अर्ब रुपैयाँ खर्च लाग्ने अनुमान गरिएको

» बाँकी २ पेजमा

सम्पादकीय

जनप्रतिनिधिको हलहुज्जत निन्दनीय

देवदह नगरपालिकाका केही वडाध्यक्षले नगर कार्यपालिकाले गरेका कतिपय निर्णयप्रति असहमति जनाउँदै नगरप्रमुख र प्रमुखकार्यकारी अधिकृतको कार्यक्षमा तालाबन्दी गर्नुको साटो प्रमुख कार्यकारी अधिकृतमाथि हलहुज्जत गरेका छन् । कार्यकारी अधिकृतको कार्यक्षमा तोडफोड समेत गरिएको छ । वडाध्यक्षले गरेका क्रियाकलापले सबैलाई लज्जित बनाएको छ । राजनैतिक रुपमा कतिपय निर्णयमा असहमति हुनसक्छ, ती निर्णयप्रति असहमति राख्ने राजनैतिक ढंगले हो । निर्णयप्रति असहमति भयो भन्दैमा अमर्यादित क्रियाकलाप गर्ने र गुण्डागर्दीमा उत्रने क्रियाकलापले लोकतान्त्रिक प्रणालीकै खिल्ली उडाएको छ ।

देवदह नगरपालिकामा अहिले एमाले नेतृत्वको बहुमत छ । प्रमुख, उपप्रमुखसहित बहुमत वडाध्यक्ष एमालेका छन् । काग्रेसबाट निर्वाचित वडाध्यक्ष अल्पमतमा छन् । तिनै अल्पमतमा रहेका वडाध्यक्षले हलहुज्जतपूर्ण क्रियाकलाप गरे । कार्यपालिकामा निर्णय सकेसम्म सर्वसम्मत हुन्छ । त्यसो हुन नसकेमा बहुमतको आधारमा लिइन्छ । यो लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा स्वाभाविक प्रक्रिया हो । स्थानीय सरकार सञ्चालनका लागि स्थानीय शासन सञ्चालन ऐन छ । यही ऐनका आधारमा स्थानीय सरकार सञ्चालन हुने हो । यो ऐन मिचेर स्थानीय सरकार सञ्चालन भएको छ भने खबरदारी गर्ने हो । गलत निर्णय र काम भए सार्वजनिक रुपमा विरोध गर्ने, ती निर्णय सच्चाउन जनदबाब श्रृजना गर्न सकिन्छ । सार्वजनिक रुपमा हुने विधिसम्मत विरोधको नैतिक बल धेरै हुन्छ । त्यसले बलियो जनदबाब श्रृजना गर्छ । तर त्यसो नगरी एकाएक प्रमुख र कार्यकारी अधिकृतको कार्यक्षमा तालाबन्दी गर्ने क्रियाकलाप गरेर काग्रेसबाट निर्वाचित जनप्रतिनिधिले अलोकतान्त्रिक र अमर्यादित व्यवहार देखाएका छन् ।

स्थानीय तह नागरिकको सबैभन्दा नजिकको सरकार हो । सेवा प्रवाहको केन्द्र स्थानीय सरकारलाई मानिन्छ । जहाँ नागरिक निगरानी हुन्छ । नागरिक निगरानी हुने ठाउँमा हलहुज्जत गर्ने क्रियाकलापले जसले त्यसो गरे, उनीहरुप्रति नागरिकको भरोसा र विश्वास टुट्ने हो । स्थानीय सरकारमा हुने यस्ता क्रियाकलापले सेवा प्रवाहको काम बिथोलिन्छ । सेवा प्रवाहको काममा असर पुगेपछि चुलिने नागरिक आक्रोशको निशाना चर्को हुनसक्छ । त्यसकारण हलहुज्जत र अमर्यादित क्रियाकलाप होइन, मर्यादित ढंगले विरोध र असहमति हुनुपर्छ । नागरिकको आक्रोश बढाउने होइन, नागरिकको साथ पाउने विरोध हुनुपर्छ । भए गरेका कमजोरीप्रति आत्मालोचना गर्दै आगामी दिनमा जनप्रतिनिधिले त्यसतर्फ हेक्का राख्नुपर्छ ।

राजनीतिक उदासीनतामा संघीय निजामती सेवा ऐन

मेधराज शंकर

मुलुकमा संघीयता कार्यान्वयन भएको भन्डै आठ वर्ष भइसक्दासमेत स्थायी सरकारका रूपमा रहने निजामती सेवा संघीय कानुनविहीन अवस्थामा छ । त्यसो त हाल संघीय शासन प्रणालीको सान्दर्भिकताका विषयमा समेत बहस हुन थालेको छ । यसको एउटा कारण संघीयताअनुसार कर्मचारी व्यवस्थापन गर्न नसक्नु पनि हो । विभिन्न स्वार्थ समूहको चलखेल र राजनीतिक उदासीनताले गर्दा हालसम्म ऐन जारी हुन नसकेको यथार्थलाई मनन गर्दै यसबारे गम्भीर विमर्श गर्नु आवश्यक छ ।

संघीय निजामती सेवा ऐनमा जेलिएका विषयवस्तु :
संघीयताको स्वरूपअनुसार तीन तहमा निजामती सेवालाई व्यवस्थापन गर्न बन्ने नयाँ ऐनले संघीय संरचनासँग कसरी तालमेल गर्ने भन्ने विषय निकै पेचिलो बनेको छ । यस परिस्थितिमा आफ्नो सेवा सुविधा तथा वृत्ति विकास के हुने भन्नेबारे कर्मचारीको विशेष चासो र सरोकार रहने गरेको छ भने राजनीतिक नेतृत्वको आफ्नै बुझाइ र रुझान रहेको छ । कर्मचारीको सेवा, सुविधा, अधिकार तथा वृत्ति विकास र संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको प्रशासनिक नेतृत्वलगायत विषयवस्तु राजनीति र प्रशासन दुवैको चासोका रूपमा रहेका छन्, तर ऐनमार्फत निजामती सेवा र सार्वजनिक सेवाको स्तर कस्तो बनाउने भन्ने सवालमा कम्ति बहस हुने गरेको छ ।

प्रदेश सचिव संघबाट खटाउने कि प्रदेशबाट हुने र स्थानीय तहको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत स्थानीय तहबाटै खटाउने कि संघबाट ? राजपत्रांकित प्रथम श्रेणीमा दश प्रतिशत खुला प्रतियोगिताबाट पदपूर्ति गर्ने व्यवस्था कति औचित्यपूर्ण छ ? सबै तहका कर्मचारीको सरुवा प्रणालीलाई वैज्ञानिक तथा व्यवस्थित गर्ने ऐनले समेटेको विषय नै पर्याप्त छ या छैन ? तहत प्रणालीको उपदेयता कस्तो हुने, निजामती सेवामा ट्रेड युनियनको स्वरूप, संरचना र भूमिका के हुने ? कर्मचारीको सेवानिवृत्ति उमेर ५८ वर्षबाट ६० वर्ष बनाउँदाको असर र प्रभाव के हुने भन्ने सवालमा संघीय निजामती सेवा ऐनको बहस केन्द्रित भएको छ । यी विषय निक्यौल हुन नसक्नुमा विभिन्न तह तथा समूहका कर्मचारीको अन्तरनिहित स्वार्थ जिम्मेवार छ ।

कर्मचारीको स्वार्थ :
प्रदेश सचिव र स्थानीय तहको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत संघको हुनुपर्छ भन्ने विषयमा विभिन्न तर्क हुने गरेका छन् । केहीले भन्ने गरेका छन्- मुलुक संघीय संरचनामा गएपछि संघले, प्रदेश र स्थानीय तहलाई हस्तक्षेप गरिरहनु आवश्यक छैन, त्यसैले प्रदेश सचिव प्रदेशबाटै र स्थानीय तहको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत स्थानीय तहकै हुनुपर्छ । अर्को मत के छ भने प्रदेश र स्थानीय तहहरू आर्थिक रूपले स्वायत्त र सक्षम भइसकेका छैनन् । संघले नै प्रदेश र स्थानीय तहमा वित्तीय अनुदान दिने भएपछि दोहोरो प्रतिवेदन प्रणालीका लागि प्रदेश र स्थानीयको प्रशासन प्रमुख संघबाट हुनुपर्छ ।

यसमा संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको प्रशासनिक अन्तरसम्बन्धभन्दा पनि विभिन्न सेवा, समूह र श्रेणीका कर्मचारीको आआफ्नै स्वार्थ अन्तर्निहित छ । संघका कर्मचारीलाई प्रदेश र स्थानीय तहमा संघको दरबन्दी कटौती भयो भने बढुवा हुन लागेका कर्मचारीको बढुवा तथा वृत्ति विकासमा असर पर्ने हुँदा प्रदेश सचिव र स्थानीय तहको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतसहित संघका दरबन्दी अधिकतम हुनुपर्ने पक्षमा छन् । उता स्थानीय र प्रदेशका कर्मचारी आफ्नो वृत्ति विकासका लागि सबै कार्यकारी पद सम्बन्धित प्रदेश र स्थानीय तहकै हुनुपर्छ भन्छन् ।

ऐनमा कर्मचारीको अवकाश उमेर ६० वर्ष राख्ने प्रस्ताव गरिएको छ । अवकाश उमेर ६० वर्ष भएमा ५८ वर्ष कार्यकाल पूरा गरेर अवकाश पाउने लागेका सचिवहरु थप दुई वर्ष सचिवकै कार्यरत हुनेछन् । त्यतिवेला सचिवका लागि बढुवा पर्खेर बसेका वरिष्ठ सहसचिवहरु बढुवा हुने सम्भावना न्यून हुनेछ । कतिपय सचिव बढुवाको मुखैमा रहेका वरिष्ठ सहसचिवहरुले बढुवा नभई अवकाश पाउनेछन् । यसमा अवकाश पाउने लागेका सचिव र बढुवा हुने लागेका वरिष्ठ सहसचिवहरुको स्वार्थ बाँझिएको छ ।

अर्कातर्फ निजामती ट्रेड युनियनको स्वार्थ पनि यसमा गाँसिएको छ । सत्तापक्ष ट्रेड युनियनहरुले समर्थित सरकारकै पालामा ऐन पारित गर्न प्रयत्न गर्ने र ऐन पारित गर्दा वर्तमान

सरकारलाई जस जान्छ भनेर प्रतिपक्षी पार्टी समर्थक ट्रेड युनियनले जसरी भए पनि ऐन पारित गर्न नदिने बाटो खोजिरहेका छन् । यसका साथै, ऐनमा प्रस्ताव गरिएको ट्रेड युनियनसम्बन्धी व्यवस्थाले निजामती सेवामा दलीय राजनीतिलाई पुनः बढावा दिएको देखिन्छ । ऐनमा प्रस्ताव गरिएअनुसार ट्रेड युनियनको दर्ता श्रम तथा रोजगार विभागमा हुने र ट्रेड युनियनका सदस्यले छनोट गरेका पदाधिकारी रहने गरी एक आधिकारिक ट्रेड युनियन गठन हुने व्यवस्था छ ।

कर्मचारीले चुनेका पदाधिकारीबाट आधिकारिक ट्रेड युनियन गठन हुने व्यवस्था राख्नुपर्नेमा पाटीका छुट्टाछुट्टै ट्रेड युनियन दर्ता गर्न दिने र ट्रेड युनियनकै सदस्यले पदाधिकारी छान्ने व्यवस्था गरेर निजामती सेवालार्ई राजनीतिक दाउचको अखडा बनाउने स्वार्थपूर्ण व्यवस्था गरिएको छ । नीति निर्माणमा पारदर्शिता अत्यावश्यक हुन्छ । तर, यो ऐनको अन्तिम मस्यौदा कुन हो र संसदमा कस्तो अवस्थामा पेश हुन्छ भन्ने नै यकिन छैन । एउटा निकायबाट भएको अन्तिम मस्यौदालाई अर्को निकायमा सुझाव र प्रतिक्रियाका लागि पठाउँदा तत्तत् सेवा समूहका कर्मचारीको स्वार्थअनुकूल छोटकाँट गरिन्छ भन्ने चर्चा अन्यथा नहोला । यस ऐनको मस्यौदा तर्जुमामा नीति अध्ययन प्रतिष्ठानको कम सक्रियताले पनि ऐनको मस्यौदा तयारी कर्मचारीको पोल्ताबाहिर जान सकेको छैन र उनीहरुभित्रकै स्वार्थ समूहको घनचक्करमा फसेको छ भन्ने पुष्टि हुन्छ ।

साथै संघीय निजामती सेवाको सञ्चालन तथा निजामती कर्मचारीको व्यवस्थापनको जिम्मेवार निकाय संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालयका सचिव र नेपाल सरकारको नीति, कार्यक्रम वा निर्णयको प्रशासनिक समन्वय गर्ने जिम्मेवारी लिएका मुख्य सचिवले निःस्वार्थ रूपले भूमिका निर्वाह गरेको देखिँदैन । सचिवहरु राजनीतिज्ञलाई रिफाएर कसरी अन्य आकर्षक मन्त्रालयको सचिवमा सरुवा हुने भन्ने र मुख्य सचिवले अवकाशपछि राजनीतिक नियुक्तिका पद कसरी हत्याउने भन्ने ध्याउनुमा लाग्ने गरेकाले पनि संघीय निजामती सेवा ऐनको कामले सार्थकता पाउन सकेको छैन । त्यसैले संघीय निजामती सेवा ऐन कर्मचारीतन्त्रको उच्च नेतृत्वमा रहेका विभिन्न स्वार्थ समूहको दोहोरो कोपभाजनमा परेको छ भन्दा अतिशयोक्ति नहोला ।

प्रशासनिक संघीयतामा राजनीतिक उदासीनता :
शासन सञ्चालनमा जब राजनीति कमजोर हुन्छ, तब कर्मचारीतन्त्रले रजाई गर्छ । मुलुकमा संविधानसभामार्फत संविधान जारी भई संघीय शासन प्रणाली लागू भए पनि निजामती सेवालार्ई परिवर्तित राजनीतिक प्रणालीअनुरूप रूपान्तरण गर्न नसक्नुमा प्रशासनिकभन्दा राजनीतिक नेतृत्वको अक्षमता बढी जिम्मेवार छ । शासन सञ्चालनको परिचालक राजनीति हो । राजनीतिक नेतृत्वले प्रशासनिक संघीयतालाई पूर्ण अपनत्व नलिएको र आत्मसात् नगरेकै कारण प्रशासनिक संघीयता अलमलमा परेको हो ।

समयमै कर्मचारी व्यवस्थापन नहुँदा मुलुकले जुन गतिसाथ विकासको कदम चाल्नुथियो, त्यो हुन सकेको छैन । संघीयतापरचाट् मुलुकको शासन प्रणालीमा बृहत् रूपान्तरण भए पनि हाम्रो चेत पुरानै अञ्चल र विकास क्षेत्रकै हैसियतभन्दा माथि उठ्न सकेन । यदि त्यसो हुँदैनथ्यो भने अहिलेको कठिनाइ सिर्जना हुने थिएन । संघीयताअनुसार राजनीतिक संरचना बन्यो, तर त्यसमा काम गर्ने मान्छेबारे राजनीतिकस्तरबाट महत्त्व दिइएन । कर्मचारी भनेको जहाँ खटायो, त्यही जाने समूह हो, नगई हुन्न भनेर हल्का ढंगले सोचियो ।

फलस्वरूप अहिले २०० भन्दा धेरै स्थानीय तहमा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतलगायत स्थायी कर्मचारीको हाहाकार

छ । खटिएर गएका कर्मचारीमा पनि काम गर्न चाहिने मनोबल र उत्साह न्यून छ । जनप्रतिनिधिका लागि लेखा उत्तरदायी कानुनको अभाव छ । अदेशात्मक कारण सोभ्भा कर्मचारी मारमा छन् । प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतलाई हाजिर गराउने कि नगराउने भन्ने विषयमा विवाद भएर केही ठाउँमा ज्यानै गएको अवस्था छ ।

संघमा अनावश्यक दरबन्दी थुपारिएका छन्, कर्मचारी कामविहीन छन्, तर प्रदेश र स्थानीय तहमा कर्मचारी अभाव छ । कर्मचारीको उचित व्यवस्थापन नहुँदा सबै तहका सरकारी बजेटमा चालू खर्च चुलिएको र पुँजीगत खर्च टाँक्सिएको अवस्था छ । संघीयता कार्यान्वयनमा निजामती सेवा ऐन, २०४९ निम्नभावी भएको छ । यसले दैनिक सामान्य प्रशासन सञ्चालनमा समेत सामर्थ्य राख्दैन ।

त्यसैले, प्रशासनिक संघीयता कार्यान्वयनमा निजामती सेवा कारिब-कारिय कानुनविहीन अवस्थामा छ । प्रदेशहरूले आआफ्नै निजामती सेवा ऐन जारी गरेर कार्यान्वयन थालिसकेका छन् । संघीय कानुनविनै जारी भएका प्रदेश कानुनको वैधानिकता के हुने भन्ने अझै अन्योल छ । यस्तो अवस्थामा समेत परिस्थितिलाई राजनीतिक नेतृत्वले काबुमा राख्न नसक्नु र कर्मचारीका स्वार्थमा संघीय निजामती सेवा ऐन अलिभन्नु निर्लज्जताको पराकाष्ठाबाहेक अरु के हुन सक्छ ? यो अवस्था हेर्दा संघीय सरकार तथा राजनीतिक नेतृत्व उदासीन मात्र होइन, गैरजिम्मेवारसमेत देखिएको छ ।

बहस नै गर्न पनि तथ्यहरूको अभाव छ । यतिका वर्षसम्म संघीय शासन प्रणालीमा संगठन संरचना के हुने र निजामती सेवा कस्तो हुने भन्ने विषयमा तथ्यगत अनुसन्धान भएन । प्रशासकीय अदालतका अध्यक्षको संयोजकत्वमा २०६९ मा गठित प्रशासन सुधार सुझाव समितिले दिएको प्रतिवेदनकै आधारमा प्रशासनिक संघीयताको संरचनागत खाका बनाइयो । जुन प्रतिवेदन अनुसन्धानका विज्ञद्वारा बनाइएको थिएन, त्यसैले संघीय शासन प्रणालीअनुरूपको प्रशासन सुधारको रूपरेखा प्रक्षेपण गर्ने अवस्था थिएन । अर्को रोचक त के छ भने संघीय निजामती सेवा ऐन २०७६ मै संसदमा प्रस्तुत भई संसदीय समितिमा टुक्र-पटक छलफल भएर निष्कर्षमा पुग्न नसकेर थर्किएको थियो । त्यसयता पनि चार वर्ष व्यतीत भएको छ । यसबीच समयसवो कारण के भन्ने विषयमा तथ्य प्राप्त गर्न कुनै अनुसन्धान र अध्ययन भएन । जसले जे जानेको छ र जसलाई जे चाहिन्छ, त्यसकै आधारमा तर्कीवर्त गर्न गरिएको छ । नीति बहसका लागि यो तिरका उपयुक्त होइन । कर्मचारी शासन सञ्चालनको साधन र राजनीतिक नेतृत्व सञ्चालक हो । राजनीतिले कर्मचारीतन्त्रलाई व्यवस्थाअनुकूल रूपान्तरण गर्न दिला गर्नु नै राजनीतिक नेतृत्वको उदासीनता हो ।

नागरिकले सरकारलाई नजिकबाट देख्ने, छान्ने, भोप्ने र अनुभूत गर्ने स्वाधी माध्यम नै निजामती सेवा हो । संघीय शासन प्रणालीको सफलता निजामती सेवाको कार्यकुशलता, व्यावसायिकता र सेवाप्रवाहको प्रभावकारितामा भर परेको हुन्छ । संघीय निजामती सेवा ऐन निजामती सेवालार्ई रूपान्तरण गर्ने ठूलो अवसर पनि हो । जसरी नेपालमा पहिलोपटक निजामती सेवा ऐन, २०१३ जारी भएपश्चात् सार्वजनिक सेवा सञ्चालनको विविधता सुरुवात भयो, त्यसरी नै संघीय निजामती सेवा ऐन मुलुकको निजामती सेवा सक्षम, सुदृढ, जनविश्वाससक्त, व्यावसायिक तथा उत्तरदायी संयन्त्रका रूपमा रूपान्तरण हुन कोसेढुंगा बन्योपर्छ, अनि मात्र संघीय शासन प्रणालीको पूर्ण अनुभूति हुन सक्छ । यसका लागि उच्च सुभ्रबुधसहितको दृढ राजनीतिक प्रतिबद्धता र त्याग तथा समर्पणसहितको प्रशासनिक इमानदारी जरूरी छ ।

नयाँपत्रिकाबाट

फिनो अङ्कले घट्यो नेप्से

काठमाडौँ । बुधबारको सेयर बजारमा फिनो अङ्कले सूचक घट्दै बजार बन्द भएको छ । यस दिन नेप्से सूचक ०.८७ अङ्कले घट्दै २ हजारको अङ्कमा अडिएको हो । यस्तै कारोबार समेत जम्मा २ अर्ब ३ करोड ८१ लाखमा सीमित हुन पुगेको नेपाल स्टक एक्सचेञ्जले जनाएको हो ।

२४८ कम्पनीको सेयर दोभो बजारमा कारोबार भएकोमा अधिकतम १७० वटा कम्पनीको सेयर मूल्य

घटेको छ भने ७१ कम्पनीको बढेको र ७ कम्पनीको स्थिर रहेको नेप्सेले जनाएको छ । विशाल बजार कम्पनी, बोटलर्स नेपाल (बालाजु), बोटलर्स नेपाल (तराई) र बीपीडब्ल्यू लघुवित्त वित्तीय संस्थाको सेयर मूल्यमा भने सकारात्मक सर्किट लागेको छ । कूल १३ उपसूचकहरू मध्ये होटल तथा पर्यटन, इन्भेस्टमेन्ट, म्यानु एण्ड प्रो, म्युचुअल फन्ड, अन्य समूहको उपसूचक र ट्रेडिङबाहेक अन्य ७ वटा उपसूचक ऋणात्मक भएका छन् ।

तिताउ...

चराको बासस्थान रुपमा चिनिने जगदीशपुर ताल, २० हजारौ ताल, घोडाघोडी ताल, पोखराका ताल क्षेत्र र कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्षमा गणनाको काम सकिएको छ । चितवनका केही क्षेत्र र कैलालीमा अन्तिम चरणमा पुगेको छ । अन्तिम नतिजा भने आउन केही समय लाम्न सक्ने बराल बताउँछन् । कोशीटप्पुमा गत वर्ष कोशी पन्थी समाजले गरेको गणनामा सात हजार ६०० को संख्यामा जलपन्थी रहेको पाइएको थियो । खेतबारीमा हालिने विषादीका कारण मेरका क्रिफाट्यान्डा खाएर चराहरूको प्रजनन् क्षमता कमजोर हुँदै गएको विज्ञहरूको अनुमान छ । बासस्थान सुँधुरिँदै जाँदा पनि जलपन्थीको संख्या घट्दै गएको छ ।

संसारभर पाइने ८९२ चरा प्रजातिमा भन्डै २०० प्रजातिका जलपन्थी नेपालमा पाइन्छन् । अहिलेसम्म अभिलेख गरिएका ४३ दुर्लभ पन्थी प्रजातिमा विश्वकै दुर्लभ १२ प्रजातिका जलपन्थी छन् ।

भारतीय महाद्विपमा अन्तर्राष्ट्रिय संस्था 'वेटल्यान्ड इन्टरन्याशनल'ले सन् १९८७ देखि पन्थी गणना थालेको हो । सुरुआतमा अफगानिस्तान, जापान, दक्षिण कोरिया र अस्ट्रेलियामा जलपन्थी गणना गरिएको थियो । नेपालमा जलपन्थीको गणना सन् १९८७ देखि सुरु भएको हो ।

जगदीशपुर तालमा घटे चरा

कपिलवस्तुको जगदिशपुर तालमा पछिल्लो पाँच वर्षमा भन्डै ६० प्रतिशत जलपंक्षी घटेको चराविद्ले जनाएका छन् । चरा गणनामा संलग्न चराविद्हरूका अनुसार जगदिशपुर तालमा हरेक वर्ष जलपंक्षीको संख्या घटिरहेको छ ।

सन् २०१८ मा यो तालमा ४३ प्रजातिका २३ हजार जलपंक्षी गणना भएका थिए । २०२४ मा आइपुग्दा जलपंक्षीको संख्या भन्डै १४ हजार घटेको छ ।

पछिल्लो गणनाअनुसार सबैजसो ताल तथा सिमसारहरूमा जलपंक्षीको संख्या घटिरहेको देखिएको हो । सन् २०१८ मा २३ हजार जलपंक्षी रहेको जगदिशपुर तालमा पाँच वर्षपछि गणना गर्दा अहिले ९ हजारमा झरेको छ ।

चराविद् तथा नेपाल पंक्षी संरक्षण संघका फििल्ड अधिकृत ईश्वरीप्रसाद चौधरीसहितको टोलीले गत माघमा जगदिशपुरसँगै रूपन्देही, कपिलवस्तु र नवलपरासीका विभिन्न तालहरूमा गणना गरेको थियो ।

त्यसअघि सन् २०२० मा जगदिशपुरमा २ हजार दुई सय हाराहारी घटेर २० हजार ८ सय ७ गणना भएकोमा सन् २०२१ मा एकैपटक आठ हजार ७ सय ४४ चराहरू घटेको देखिएको थियो। सो वर्ष जम्मा १२

हजार ६३ मात्र पानी चराहरू गणना भएका थिए । त्यसपछि पनि हरेक वर्ष तालमा चराहरू घटिरहेका छन् । चौधरीका अनुसार जगदिशपुरमा २०२२ मा ९ हजार ८ सय ३७ र २०२३ मा ९ हजार ४ सय ८७ चरा गणना भएका थिए । चराविद् चौधरीले पहिलेजस्तो चराहरूको चोरी शिकारी घर्दौ जाँदा पनि पाँच वर्षमा एउटै तालमा ६० प्रतिशत चराहरू घट्नु चिन्ताको विषय भएको बताए ।

सुस्तालाई...

त्रिवेणी सुस्ता गाउँपालिकाकालाई उक्त पालिकाका बाँकी वडाहरू राखी सुस्ता गाउँपालिका कायम गरिएको छ ।

साविक त्रिवेणीसुस्ता गाविसको वडा नं. ४ लाई मात्रै सुस्ता गाउँपालिकामा राखेर सुस्ता गाउँपालिका कायम गरी उक्त पालिकालाई लुम्बिनी प्रदेशमा राखेको देखिएको छ ।

'यसरी हालको भूगोलिक वर्गीकरण हेर्दा माथि उल्लेख गरिएका पालिकाका सीमा तथा वडा निर्धारण सम्बन्धि प्रतिवेदनभन्दा भिन्न हुने गरी विनयी-त्रिवेणी र सुस्ता गाउँपालिका कायम गरी विनयी-त्रिवेणी गाउँपालिकालाई गण्डकी प्रदेश र सुस्ता गाउँपालिकालाई लुम्बिनी प्रदेशमा कायम गरेको देखिन्छ ।'- एमालेले दर्ता गराएको संकल्प प्रस्तावमा भनिएको छ । भूगोल परिवर्तन गर्न

संघीय सरकारको निर्णय भएर नेपाल राजपत्रमा प्रकाशित भएको पनि नदेखिएको अधिकारीले बताए । प्रदेश सरकारको सीमा नै परिवर्तन भएको निर्णयको विषयमा गण्डकी प्रदेश सरकारसँग कुनै अभिलेख समेत नरहेको अवस्थामा संकल्प प्रस्ताव दर्ता गरेर फिर्ता ल्याउने प्रक्रिया थालिएको अधिकारीको भनाइ छ ।एमालेका सांसदबाट संकल्प प्रस्ताव दर्ता भए पनि ७ दिनपछि मात्र सभामुखको अध्यक्षतामा बस्ने कार्यव्यवस्था समितिमा छलफल भएर अगाडिको प्रक्रिया तय हुने संसद सचिवालयका उपसचिव तथा सूचना अधिकारी प्रेम सुवेदीले जानकारी दिए ।

कालीगण्डकी...

२०७८ असार १२ गते पौडेल अर्थमन्त्री भएका बेला बुटवलमा कालीगण्डकी आयोजनाको कार्यालय स्थापना गरेका थिए । कार्यालय उद्घाटन भएपछि गण्डकी र लुम्बिनी प्रदेशबीच पक्ष/विपक्षमा बहस पेचिलो बन्दै आएको छ ।

गण्डकीका नेताहरु भने यो परियोजनाको विषयमा छन् । एमालेकै उममहासचिव तथा गण्डकीका पूर्वमुख्यमन्त्री पृथ्वीसुब्बा गुरुङ, अर्का पूर्वमुख्यमन्त्री खगराज अधिकारी, काभ्रे नेता तथा पूर्वमुख्यमन्त्री कृष्णचन्द्र नेपाली पोखरेल र हालका मुख्यमन्त्री सुरेन्द्र पाण्डे पनि कालीगण्डकी डाइभर्सनको विषयमा छन् ।

साइ ग्लोबल कप:

न्यू होराइजन ‘ए’ विजयी, कान्ति डिसक्लालिफाइड

भैरहवा । जिल्लास्तरीय ‘अन्तर कलेज साइ ग्लोबल कप टी-२० क्रिकेट प्रतियोगिता’ मा सेन्टजोसेफ इङ्गलिस बोर्डिङ हाई स्कूल र न्यू होराइजन ‘ए’ले सफलता हात पारेका छन् । बुधबार कान्ति मावि र सेन्टजोसेफबीच पहिलो खेल भइरहेका बेला कान्ति ५ जना ब्याटिरी खेलाडी खेलाएको पाइएपछि कान्तिलाई प्रतियोगिताबाट डिसक्लालिफाइड गर्दै हटाइएको छ । कान्ति प्रतियोगिताबाट हटाइएसँगै सेन्टजोसेफ स्वतः अघिल्लो चरणमा प्रवेश गरेको छ ।

न्यू होराइजन ‘ए’ले भने रामर्माण क्याम्पसलाई ५ रनले पराजित गर्दै जित हात पारेको छ । भैरहवास्थित सिद्धार्थ क्रिकेट मैदानमा टस जितेर ब्याटिङमा गरेको न्यू होराइजन ‘ए’ले निर्धारित २० ओभरको खेलमा ६ विकेट गुमाउँदै १ सय ५२ रनको बलियो स्कोर खडा गर्यो । उसका लागि विशाल भुसालले ४३, अमर मिश्राले ३५, निश्चल त्रिवालीले ३२ र संमग पाण्डेयले २२ रनको योगदान दिए । बलिङमा रामर्माणका श्याम चौहानले

३ तथा हिमाल थापा र मनिष थापाले समान १-१ विकेट लिए ।

जवाफमा मैदानमा उत्रिएको रामर्माणले निर्धारित खेलमा ५ विकेटको नोकसानिमा १ सय ४७ रन बनायो र ५ रनले हार व्यहोर्‍यो । उसका लागि धम्म सिंजालीले अविजित ६९ रनको अर्धशतकीय पारी खेले पनि टिमलाई जित दिलाउन सकेनन् । यस्तै, विकल अधिकारीले २५ र मनिष थापाले २२ रन जोडे । बलिङमा न्यू होराइजन ‘ए’का निर्मल गुरुङले २ तथा अमर मिश्राले १ विकेट लिए । खेलमा होराइजनका विशाल भुसाल म्यान अफ द म्याच घोषित भए ।

रुपन्देही क्रिकेट संघको आयोजना तथा भैरहवामा रहेको साइ ग्लोबल एकेडेमीको प्रमुख प्रायोजनमा जारी प्रतियोगिताको विजेता टिमले नगद ५० हजार १ रुपैयाँका साथै ट्रफी, मेडल र प्रमाणपत्र प्राप्त गर्नेछ । यस्तै, उपविजेता टिमले नगद २५ हजार १ रुपैयाँका साथै ट्रफी, मेडल र प्रमाणपत्र, प्रत्येक खेलको म्यान अफ द म्याचले एक हजार रुपैयाँ, ट्रफी र प्रमाणपत्र पाउने छन् । यस्तै, म्यान अफ द सिरिजले ५ हजार, बेस्ट ब्याटरले २ हजार ५ सय र बेस्ट बलरले २ हजार ५ सय रुपैयाँका साथै ट्रफी र प्रमाणपत्र पाउने छन् । यस्तै, एक अनुशासित टिमले ट्रफी र प्रमाणपत्र प्राप्त गर्नेछन् । प्रतियोगितामा जिल्लाका विभिन्न कलेजका २६ टिम सहभागी छन् ।

विद्युत् प्राधिकरणको नाफा १५ अर्ब ३६ करोड

काठमाडौँ । सार्वजनिक संस्थानमध्ये सबल र सक्षम बन्दै गएको नेपाल विद्युत् प्राधिकरणले चालु आर्थिक वर्षको पहिलो छ महिनामा रु १५ अर्ब ३६ करोड कमाउन सफल भएको बताए ।

प्राधिकरणको चालु आवको छ महिनाको वित्तीय विवरण (अपरिष्कृत) अनुसार यस अवधिमा विद्युत् विक्री, ब्याज तथा अन्य आम्दानीबाट कूल रु ६७ अर्ब २८ करोड ७७ लाख आम्दानी गरेको हो । विद्युत् खरिद, प्रशासनिक, आयोजनालागतमा जम्मा रु ५१ अर्ब ९२ करोड ७१ लाख खर्च भएको छ । प्राधिकरणको मुख्य आम्दानी र खर्च क्रमशः विद्युत् विक्री र खरिद तथा आयोजनामा हुने गरेको छ ।

प्राधिकरणले समीक्षा अवधिमा रु १५ अर्ब ३६ करोड ६ लाख नाफा (करकट्टी गर्नुअघि) आर्जन गरेको छ । गत आर्थिक वर्ष २०७९/८० को सोही अवधिमा प्राधिकरणको नाफा रु १० अर्ब ९१ करोड ६० लाख थियो । गत आवको पहिलो छ महिनाको तुलनामा प्राधिकरणको नाफा चालु आवको सोही अवधिमा रु चार अर्ब ४४ करोड ४६ लाखले बढी हो । गत आवको नाफा रु १२ अर्ब ३३ करोड थियो । आव २०७२/७३ मा रु आठ अर्ब ८९ करोड वार्षिक घाटामा रहेको प्राधिकरण त्यसपछिका वर्षबाट निरन्तर नाफामा छ । प्राधिकरणका कार्यकारी निर्देशक कुलमान घिसिङले विद्युत् चुहावट नियन्त्रण, आन्तरिक रूपमा

तथा भारतर्फको विद्युत् निर्यात बढ्दा आम्दानीमा वृद्धि भएको भन्दै खर्च नियन्त्रणलागतले गर्दा चालु आवको पहिलो छ महिनामा उल्लेख्य नाफा कमाउन सफल भएको बताए ।

“बजेट सीमितताका कारण सरकारबाट लगानीका लागि पर्याप्त रकम पाउन सकिरहेका छैनौं । यस्तो जटिल अवस्थामा संस्थाले कमाएको नाफाबाट विद्युत् उत्पादन, प्रसारण र वितरणतर्फका पूर्वाधार विस्तार तथा सुदृढीकरण, विद्युतीकरणतर्फका आयोजनामा हरेक वर्ष अर्बौं रुपैयाँ लगानी गरिरहेका छौं ।”-कार्यकारी निर्देशक घिसिङले भने । विद्युत्मा आत्मनिर्भर बन्न, आन्तरिक रूपमा खपत बढाउन र उपभोक्तालाई गुणस्तरीय र भरपर्दो विद्युत् उपलब्ध गराउन उत्पादन, प्रसारण र वितरणतर्फका आयोजनामा आगामी वर्षमा रु १२ खर्बभन्दा बढीको लगानी आवश्यक पर्ने भन्दै नगद प्रवाहका लागि संस्थाको नाफाले नपुग्ने प्राधिकरणको बुझाइ छ ।

प्राधिकरणले चालु आवको छ महिनामा विद्युत् विक्रीबाट रु ४५ अर्ब ४९ करोड ३८ लाख सङ्कलन गरेको छ । यस अवधिमा देशभित्रका ऊर्जा उत्पादकबाट र भारतबाट आयात गरी रु ३० अर्ब ४८ करोड ५८ लाखको विद्युत् खरिद गरिएको छ । प्राधिकरणका सहायक तथा सम्वद्ध कम्पनीबाट रु २८ अर्ब ४९ करोड ९६ लाख र भारतबाट रु एक अर्ब ९८ करोड ६२ लाखको

विद्युत् आयात गरिएको हो । समीक्षा अवधिमा सरकारमार्फत विनियोजन गरिएको वैदेशिकतर्फ रु नौ अर्ब तीन करोड ८४ लाख खर्च भएको छ । १३ अर्बको विद्युत् निर्यात, दुई अर्बको आयात गरिएको जनाइएको छ । विद्युत् प्राधिकरणको चालु आवको पहिलो छ महिनामा रु १३ अर्ब ३८ करोड ५६ लाखको विद्युत् भारततर्फ निर्यात गरेको छ । सोही अवधिमा रु एक अर्ब ९८ करोड ६२ लाखको विद्युत् आयात गरिएको छ ।

प्राधिकरणले देशभित्र खपत गरी बचत भएको वर्षायामको विद्युत् भारततर्फ निर्यात गर्दै आएको छ । प्राधिकरणले आइएसको डे-अहेड बजारमा प्रतिस्पर्धामार्फत र मध्यकालीन विद्युत् सम्झौताबमोजिम भारतीय कम्पनी एनटिपिसी विद्युत् व्यापार निगमलाई विक्री गरिरहेको छ । एनटिपिसीले उक्त विद्युत् हरियाणा राज्यमा विक्री गरिरहेको छ । समीक्षा अवधिमा रु एक अर्ब ४७ करोड ६४ लाख युनिट विद्युत् निर्यात गरिएको छ । सुख्खायाम सुरुभएसँगै नदी तथा खोलानालामा पानीको बहाव घटेर जलविद्युत् आयोजनाको विद्युत् उत्पादन घटेपछि अहिले देशभित्रको आन्तरिक माग धान्न भारतबाट विद्युत् आयात भइरहेको छ । समीक्षा अवधिमा २२ करोड पाँच लाख युनिट विद्युत् आयात गरिएको छ । वर्षायाम सुरुभएसँग फेरि विद्युत् निर्यात सुरु हुने कार्यकारी निर्देशक घिसिङको भनाइ छ । रासस

विश्वविद्यालयको अतिक्रमित जग्गा फिर्ता ल्याउन पहल

तुलसीपुर (दाङ) । नेपाल संस्कृत विश्वविद्यालयको अतिक्रमित जग्गा फिर्ता ल्याउन पहल थालिएको छ । विश्वविद्यालयको टोलीले जग्गा फिर्ता गर्ने विषयमा सम्बन्धित निकायमा छलफल तथा बहस थालेको हो ।

टोलीले विश्वविद्यालयको जग्गा फिर्ता लागि सर्वदलीत र सर्वपक्षीय पहल थालिरहेको उपप्रशासक विनयकुमार पोखरेलले बताए । उनका अनुसार कुलपति एवं प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल ‘प्रचण्ड’लाई पनि ध्यानाकर्षण गराइएको छ । प्रधानमन्त्री दाहालले आवश्यक अध्ययन गरेर समाधान गर्ने प्रतिबद्धता जनाएको उपप्रशासक पोखरेलले बताए । विश्वविद्यालयको दाङका चार स्थानीय तहमा जग्गा छ । तुलसीपुर उपमहानगरपालिका, लमही नगरपालिका तथा गढवा र राजपुर गाउँपालिकामा विश्वविद्यालयको एक हजार छ सय ६२ बिघा जग्गा छ । तीमध्ये लमहीको सतबरियामा एक सय ६८, राजपुरमा एक हजार १३२, तुलसीपुरस्थित बेलभुङ्डीमा तीन सय २६ र गढवाको गोर्बर्डिहामा ३६ बिघा जग्गा रहेको उपप्रशासक पोखरेलले जानकारी दिए । उनका अनुसार ती सबै जग्गा अतिक्रमणमा परेका छन् ।

विसं २०५७ भन्दाअघि जग्गाको आयस्ता पनि विश्वविद्यालयले पाउने गरेको थियो । त्यसपछि विश्वविद्यालयले कुनै पनि जग्गाको आयस्ता पाउन नसकेको जनाउँदै आएको छ । पहिले आयस्ता बुझाउने सर्त रहे पनि अहिले नबुझाएको उपप्रशासक पोखरेलले बताए ।

नक्कली मोहीले समस्या

जग्गामा मोही रहे पनि समस्या समाधान गर्न आफूहरू तयार रहेको विश्वविद्यालयका रजिष्ट्रार माधव अधिकारीले जनाए । नक्कली मोही खडा हुँदा समस्या भइरहेको उनको भनाइ छ ।

“खासमा मोही भनेको चार सय आठ बिघा जग्गामा मात्रै हो”, अधिकारीले भने-“अहिले नक्कली मोही खडा हुँदा समस्या उत्पन्न भएको छ ।” राजनीतिक दलहरूले समस्या समाधान गर्न चाहेमा समाधान छिटो हुने उनको बुझाइ छ । उनका अनुसार अहिले उक्त जग्गामा ३० वटा पक्की घरसमेत बनिसकेका छन् । विश्वविद्यालयको जग्गा भएको छ धूरा एका जना मात्रै सुकुम्बासी रहेको भन्दै अरु कोहीपनि सुकुम्बासी नरहेको उनले दाबी गरे । “जग्गामा तेरो/मेरो भन्ने अवस्था सृजना भएको छ”, उनले भने-“हामीसँग लालपुर्जा छ । उनीहरूले पनि लालपुर्जा छ भने पनि अहिलेसम्म देखेका छैनौं ।”

समाधानका प्रयास

विसं २०७४ मा स्थानीय तहको निर्वाचन हुनुपूर्व जग्गाको विषयमा उत्पन्न समस्या समाधानका लागि विश्वविद्यालयका तीन कर्मचारी खटाएर यहाँका किसानको फाराम भर्ना लगाइएको थियो । किसानको फाराम भरिसकेपछि कार्यालय खोलेर समस्या समाधान गर्न खोजिए पनि स्थानीय चुनाव नजिकिँदै गेरेकाले आचारसंहिता लागेपछि कार्यालय खोल्ने अवस्था आएन । त्यतिबेला कार्यालय खोल्ने अवस्था नभएपछि हालसम्म पनि उक्त कार्यालय खुल्न नसकेको विश्वविद्यालयका रजिष्ट्रार अधिकारीले जानकारी दिए । अहिले पनि अतिक्रमण भएको स्थानमा गए घर नबनाउन पटक-पटक ताकेता गर्ने गरिएको भन्दै विचौलियाले जग्गा किनबेच गरिरहेका उनले बताए । अतिक्रमित जग्गाको विषय समाधानका लागि आयोग बनाएर अगाडि बढ्नुपर्ने उनको भनाइ थियो ।

Palpa Durbar Museum

Palpa

Invitation for Online Bids

Date of publication: 2080/11/17(Feb. 29, 2024)

Palpa Durbar Museum, Tansen, Palpa invites electronic bids from eligible bidders under PPMO's e-GP system www.bolpatra.gov.np/egp for following work under National Competitive Bidding system. All other information and Bid Document can be downloaded from PPMO's e-GP system www.bolpatra.gov.np/egp

Information to deposit the cost of bidding document in Bank:
Name of the Bank: RastriyaBaniyya Bank Ltd., Palpa
Name of the Office: Palpa Durbar Museum, Tansen, Palpa
Rajaswa Account No.: Palpa Durbar Museum (3070050015) 1000200010000 .
Bid Validity Period: 90 days
Bank details for Bid security (If Cash deposit): Ranstriya Baniyya Bank, Palpa, A/C no. Deposite Account 3030100202030000 .

S.N	Contract No.	Name of Project	Estimated Amount inclusive VAT	Price of Bid Document, NRs.	Bid Security Amount, NRs.	Last Date of Bid Purchase and Submission
1	DUR/PLP/W/ NCB/03/2080-081	Falcha Construction Work (Durbar Parisar), Tansen, Palpa	25,88,947.36	3000.00	65000.00	2080/12/18 12.00 Pm (March 31, 2024)

Head of Office
Palpa Durbar Museum

हामी बोलेर मात्र होइन पुन्याएर छाड्छौ

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।

सुपर काइनेटिक कुरियर्स सर्भिस

ट्राफिक चोक हिमालयन बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएकै भवन) फोन:- ०७१४८२५७१

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा डिजाइनका साथै सम्पूर्ण छपाईको लागि सधै हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सम्पर्क:

आइडिया डिजाइन्स/अफसेट प्रेस

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सब्जीमण्डी पछाडि) यातायात मजदुर संघको भवनमा
फोन:-०७१-५५०२९३
मो.९८५७०३५३८०, ९८४७१२३२५७
E-mail:ideapressbt@gmail.com

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

बुटवल सेनेटरी प्रा.लि.

९७४५४०५९७३, ९८०७४०९८५२

सेफ्टी टंकी, रिङ्ग सफा गर्नु परेमा तथा सेनेटरी सम्बन्धी कुनै पनि काम परेमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

गगन सेनेटरी ९८६७०२१६१४, ९८१५४४७६४८

मनिषा सेनेटरी ९८५११९७९६६, ९८४७१२४१८५

शर्वेस सेनेटरी ९८४७०३९१४३, ९८५७०३४३८३

गगन सेनेटरी (२) ९८०४४१३२८७, ९८१२९८६३१७

रियुस सेनेटरी ९८११४२८७३०

रेसुङ्गा सेनेटरी/रेसुङ्गा वाटर सप्लायर्स ९८५७०५७०७०

Our Services/ हाम्रा सेवाहरु:

- Scaling **दाँत सफा गर्ने ।**
- Restoration **फिर्तार गर्ने ।**
- Root Canal Treatment (Rct) **दाँतको जोडैदोष उपचार ।**
- Gingival Treatment **गिंजाको उपचार**
- Tooth Extraction **दाँत उखेल्ने**
- Simple Surgery **साधारण शल्यक्रिया**
- Implants **दाँत प्रत्यारोपण ।**
- Denture (CD, RPD) **कृत्रिम दाँत बनाउने ।**
- Crown, Bridge **दाँतमा खोल लगाउने ।**
- Orthodontic Treatment **बाक्लो टेडो दाँत सिधा गराउने ।**
- Consultant Prosthodontics **द्वारा अनुहारको कस्मेटिक उपचार**
- Advance Invisible, Removeble, Comfortable, Clear Orthodontic ALIGNER **द्वारा दाँतलाई सिधा बनाउने ।**
- Tooth X-ray, IOPA, RVG, OPG, Lateral Ceph, CBCT, **मुख दाँत तथा अनुहारको सम्पूर्ण प्रकारको X-ray गरिने छ ।**

अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको दाँत सठ्ठन्धी सठ्ठपूर्ण उपचार सेवा

Multispecialist Center

अन्य सेवाहरु:

- मुखको क्यान्सर, अल्सर र दुर्घटनाद्वारा मुखको हड्डीहरु गोँघिएको अप्रेसन ।
- दाँत तथा मुखरोग विशेषज्ञद्वारा दैनिक उपचार गरि न्छ ।

प्रादेशिक अस्पतालको सटर नं. १४ बाट सरेर भुइकोचोक श्रवण पथ बुटवल-६ बाट सम्पूर्ण सेवा

नेपाल सरकारद्वारा पश्चिम नेपालमै पहिलो मान्यता प्राप्त संस्था

आले डेन्टल हस्पिटल प्रा. लि.

दाँत तथा मुखको अस्पताल, श्रवण पथ, रुपन्देही

फोन नं. : ०७१-५३२५४४, ५३०१०८
Email: dentalhospitalale@gmail.com
www.aledentalhospital.com